

ΜΕΡΟΣ Β'

Συνεχίζουμε σήμερα σε ελεύθερη μετάφραση την περίληψη άρθρου από τον ακαδημαϊκό μας, Δρ Βρασίδα Καραλή, που δημοσίευσε η παναυστραλιανή εφημερίδα The Australian και αφορά στην οικονομική κρίση που ζουν τ' αδέρφια μας στην Ελλάδα.

“Σύμφωνα με νόμο που ψήφισαν τα δύο κόμματα εξουσίας το 2001, οι υπουργοί και βουλευτές απολαμβάνουν άσυλο από ποινική δίωξη. Τις όποιες κατηγορίες αντιμετωπίζουν μπορεί να εξετάσει μόνο μια κοινοβουλευτική επιτροπή απαρτιζόμενη από συναδέλφους τους μερικούς μήνες μετά την αποκάλυψη των καταγγελιών. Αυτές οι διαδικασίες διαρκούν μήνες ή και χρόνια με συνέπεια να μην έχει δικαστεί ποτέ υπουργός ή κυβερνητικός αξιωματούχος.

Η συστηματική ατιμωρησία όλων των αξιωματούχων, κυρίως αυτών που έχουν καταχραστεί εκατομμύρια ευρώ, ή έχουν δωροδοκηθεί από άτομα ή εταιρείες έχει εξοργίσει τον λαό. Την ίδια ώρα που τα μέτρα λιτότητας έχουν στόχο τους συνταξιούχους και μεσαίους εισοδηματίες, οι γιατροί, δικηγόροι και κομματικοί αξιωματούχοι πληρώνουν ελάχιστα φόρο χωρίς τον φόβο ότι θα τιμωρηθούν.

Μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες δαπανήθηκαν μυθώδη ποσά που ξεπερνούν τα όρια της φαντασίας. Όταν ο Καραμανλής επισκέφθηκε την Αυστραλία το 2006 δαπάνησε μεγάλα ποσά στις 10 ημέρες παραμονής του εδώ. Ένας πρώην υπουργός Παιδείας δαπάνησε για γραβάτες 70.000 ευρώ σε έξι μήνες.

Παρόλο που οι οργισμένοι πολίτες ψήφισαν την σημερινή και την προηγούμενη κυβέρνηση, αυτές οι κυβερνήσεις χρησιμοποίησαν τις προεκλογικές εκστρατείες τους για να καλύψουν τις πραγματικές πολιτικές τους με την βοήθεια των μέσων επικοινωνίας. Τα ελληνικά ΜΜΕ προωθούν τους προτιμητέους πολιτικούς τους για διαφορετικούς λόγους. Οι πολίτες νιώθουν οργισμένοι και εξαπατημένοι από το αίσθημα μιας γενικής συνωμοσίας για το κουκού-

Λες κι θάνατος κουβεντιάξει - για μαγαζιά και οικόπεδα - έτσι αγοράζει - κι έτσι πουλάει - λες κι θάνατος.-
Τ. Μιχόπουλος, “Αθάνατος”

Κόσμος και..

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΕΜΠΕΡΙΣΤΑΤΩΜΕΝΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ Δρ ΒΡΑΣΙΔΑ ΚΑΡΑΛΗ
ΣΤΗΝ THE AUSTRALIAN

Η Ελλάδα ταρακουνήθηκε μέχρι τα πανάρχαια θεμέλιά της

λωμα των σκανδάλων.

Όταν άρχισε η παρούσα κρίση, οι Έλληνες απέδιδαν την ευθύνη στους Γερμανούς, Γάλλους, Αμερικανούς, στην ουσία σε οποιονδήποτε άλλον εκτός τους εαυτούς τους. Αλλά όταν άρχισε να ξετυλίγεται η κρίση συνειδητοποίησαν ότι συνέβαινε κάτι διαφορετικό: οι πολιτικοί ηγέτες τους ήταν ανίκανοι ή συμμετείχαν πρόθυμα στο πρόβλημα.

Για πρώτη φορά μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας στο τέλος της χούντας το 1974, το έθνος συνειδητοποίησε ότι το πολιτικό κατεστημένο οδήγησε την χώρα στην χρεοκοπία επειδή οι ίδιοι οι πολιτικοί είναι χρεοκοπημένοι. Οι πολιτικοί πιστεύουν ότι η χώρα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς αυτούς και δεν διαθέτουν την ευπρέπεια ή την αξιοπρέπεια να παραιτηθούν για να γίνει ανανέωση της πολιτικής ζωής. Πιστεύουν ότι η δημοκρατία είναι ένα κληρονομικό καθεστώς που τους ανήκει με βάση το οικογενειακό όνομα και περιουσία. Οι Παπανδρέου είναι οι Μπούτος και οι Καραμανλήδες είναι οι Γκάντι της Μεσογείου. Νομίζουν ότι η εξουσία τους ανήκει σαν κληρονομιά και όχι σαν προνόμιο βασισμένο στα προσόντα και την αξία τους σαν άτομα.

Συνδεδεμένοι με αυτές τις δυναστείες είναι κάποιες δευτερεύουσες προσωπικότητες, όπως ο Θεόδωρος Πάγκαλος, που ταλαιπωρούν την πολιτική ζωή της χώρας με την έλλειψη

αυτοκριτικής και αυτοελέγχου. Τα προνόμια τους έχουν κάνει τόσο ξεδιάντροπους και ανήθικους, που θα παραμείνουν στην ιστορία της πολιτικής ζωής σαν σύμβολα διαφθοράς και φθηνής αυταρέσκειας.

Η γενιά του Πολυτεχνείου που ανέλαβε την εξουσία μετά το 1980 αποδείχτηκε χειρότερη από τους προηγούμενους, δημιουργώντας ένα πολιτικό σύστημα χωρίς αντιπολίτευση, υπευθυνότητα ή αυτοκριτικό διάλογο. Ιδρύσαν μια αυταρχική δημοκρατία που πρόσφερε μια απεριόριστη ισχύ σε λίγους για να ελέγχουν, να χειραγωγούν και να εξαπατούν τους πολυλούς. Δυστυχώς, η αντιχουντική γενιά έγινε ένα κλειστό σωματείο ομορτονομιστών και τυχοδιωκτών και η αντίδραση του ελληνικού λαού σήμερα δείχνει ότι έχουν χάσει κάθε αξιοπιστία και εμπιστοσύνη.

Ο κόσμος που μάχεται εναντίον των αστυνομικών μπροστά στη Βουλή δεν είναι παράφρονες αναρχικοί ή κυκλοθυμικοί απεγνωσμένοι. Πιστεύουν ότι έχουν εξαπατηθεί συστηματικά από την κυβέρνηση και το όνομά τους χρησιμοποιήθηκε για να νομιμοποιηθεί η λεηλασία του ελληνικού πλούτου από μια ομάδα αχρείων Μακιαβελικών τσαρλατάνων.

Ο Γιώργος Παπανδρέου εξελέγη το 2009 με μεγάλη πλειοψηφία για να δώσει λύσεις στα προβλήματα της χώρας, αλλά διόρισε υπουργούς του τα άτομα που επιδείνωσαν τα προβλή-

ματα αυτά με την ελπίδα ότι έχουν αλλάξει και είναι τώρα σε θέση να προσφέρουν λύσεις.

Ποιός μπορεί να εμπιστευθεί τέτοιες επιλογές; Αρχικά, ο Παπανδρέου διόρισε υπουργούς τους πιο στενούς φίλους του από την Σοσιαλιστική ανώτερα τάξη. (Στην Ελλάδα είναι πολύ της μόδας να είσαι εκατομμυριούχος και σοσιαλιστής). Όλοι τους απέτυχαν παταγωδώς και χρειάστηκε η αντίδραση του λαού για να τους αλλάξει. Αλλά διόρισε ένα άλλο τσούρμο διαχειριστών, όπως ο νέος υπουργός Οικονομικών, Ευάγγελος Βενιζέλος, ο οποίος ευθύνεται για τους νόμους που εξασφαλίζουν την ατιμωρησία των υπουργών και την αναθεώρηση του Συντάγματος που στερήσει από την χώρα όλους τους μηχανισμούς ελέγχου.

Ο πρωθυπουργός πιστεύει ότι μπορεί να εκβιάσει τον ελληνικό λαό για να δεχτεί τους ενοχους της οικονομικής καταστροφής σαν σωτήρες του.

Στις τελευταίες δημοσκοπήσεις, τα δύο κόμματα εξουσίας έχουν ποσοστά αποδοχής μικρότερα του 25% και είναι φανερό ότι στο εγγύς μέλλον θα υπάρξουν μόνο κυβερνήσεις μειοψηφίας, ενώ στην ελληνική πολιτική ζωή θα επικρατεί η καχυποψία.

Η διάσωση της Ελλάδας με μεγάλους δανεισμούς, απλά θα χειροτερεύσει την κατάσταση. Αν οι ηγέτες της Ε.Ε. είναι σοβαροί θα πρέπει να επιβάλουν δημοκρατικά κριτήρια για ελέγχους και διαφάνεια στην ελληνική κυβέρνηση και δεν θα πρέπει ν' απαιτήσουν περισσότερες οικονομικές θυσίες από τους συνταξιούχους και εργαζόμενους. Αν δεν κάνουν αυτά, σε 10 χρόνια θα πρέπει ν' αντιμετωπίσουν πάλι τα ίδια προβλήματα και δυστυχώς, με τα ίδια άτομα που τα δημιούργησαν αρχικά.

Το πρόβλημα σήμερα είναι το μέλλον της δημοκρατίας στην Ελλάδα και όχι μόνο η οικονομική κρίση. Και αν η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει να γίνει ένα ενωμένο έθνος θα πρέπει πρώτα ν' ασχοληθεί με την λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών της”, έγραψε ο Δρ Καραλής.

* Σώστε τα παιδιά

Το Ανώτατο Δικαστήριο επρόκειτο ν' αποφασίσει χθες αν η ομοσπονδιακή κυβέρνηση μπορεί ν' απελάσει παιδάκια πρόσφυγες στην Μαλαισία, κάτι που δεν μπορώ να πιστέψω. Σήμερα υπάρχουν χιλιάδες ενήλικες πρόσφυγες στο έλεος της κυβέρνησης και αυτή επέλεξε ν' απελάσει μερικά παιδάκια, αντί να τ' αγκαλιάσει με στοργή και να τους προσφέρει ένα μέλλον. Είναι η ίδια κυβέρνηση που σταμάτησε τις εξαγωγές βοοειδών στην Ινδονησία επειδή υπέφεραν τα στα σφαγεία της γειτονικής χώρας, αλλά το έκανε επειδή οι Αυστραλοί ξεσηκώθηκαν μπροστά σ' αυτή την... κτηνωδία και ενεργοποιήθηκαν τα πολιτικά αντανάκλαστικά της πρωθυπουργού.

Ενώ τα άμοιρα παιδάκια πρόσφυγες δεν διαμαρτυρήθηκαν κανείς και πιθανόν να καταλήξουν στους βασανιστές της Μαλαισίας, εκτός αν

το Ανώτατο Δικαστήριο ρίξει ένα δυναστό χαστούκι στην κυβέρνηση, όπως της αξίζει.

* Μπατίρω και η Αμερική;

Το μεγάλο κόλπο για τη συγκέντρωση του παγκόσμιου πλούτου σε λίγες τσέπες συνεχίζεται και ούτε η Αμερική γλίτωσε, όπως δεν θα γλιτώσουν η Κίνα και οι άλλες... ανερχόμενες οικονομίες. Η προχθεσινή υποβάθμιση της πιστοληπτικής δυνατότητας των ΗΠΑ θα κοστίσει \$75 δις περισσότερα στα επιτόκια που πληρώνει κάθε χρόνο ο λαός τους και μη με ρωτήσετε σε ποιά τσέπη θα πάνε. Ούτε γιατί ένας οίκος όπως την Standard & Poor's μπορεί με μια μονοκονδυλιά να καθορίζει το οικονομικό μέλλον των λαών της γης. Ποιός έδωσε αυτές τις εξουσίες σ' αυτούς τους οίκους... ανοχής και γιατί; Αλλά αυτή η υπόθεση σηκώνει πολλή κουβέντα και σήμερα δεν έχουμε τον χώρο. Λίαν προσεχώς, λοιπόν.

* Καλόο!

Περπατούσε ο Γιώργος Παπανδρέου πάνω σε μια γέφυρα αλλά γλίστρησε και έπεσε στο νερό. Τρία παιδάκια που έπαιζαν στην ακτή βούτηξαν στο νερό και τον έβγαλαν έξω.

- Μπράβο παιδιά, σώσατε τον πρωθυπουργό της Ελλάδας. Τι χάρη θέλετε να σας κάνω; τους λέει ο Παπανδρέου.

- Εγώ θέλω να πάω στην Disneyland, λέει το πρώτο παιδάκι.

- Εγώ θέλω να έχω εισιτήριο διαρκείας για όλους τους αθλητικούς αγώνες, λέει το δεύτερο παιδάκι.

- Εγώ θέλω ένα αυτόματο αναπηρικό καροτσάκι με στερεοφωνικό, λέει το τρίτο παιδάκι.

- Μα δεν είσαι ανάπηρος, απαντά ο Παπανδρέου.

- Θα γίνω αν μάθει ο πατέρας μου ότι σε έσωσα από το ποτάμι.

Ακόμη ένα: Όταν χωρίζει ένα ζευγάρι και οι δύο φταίνε! Και αυτή και η μάνα της!